

Psaní čárky ve složitých souvětích

1. cvičení

Slova jsou ve slovnících uložena jako tóny ve strunách kde čekají na probuzení anebo jako žárovky které čekají v kupeckých regálech až budou zapjaty do proudu života. Borový les který nám měl zůstat po levé straně se neukazoval byla jenom tma která se řinula ze země a nahoře hvězdy v kterých jsme neuměli číst. Můj dědeček nikdy nepřestal velebit časy před vznikem republiky třebaže mu rakousko-uherský císař pán nezapomněl poslat pozvánku aby se laskavě zúčastnil polízanic první světové války. Sady a zahrady které tu počtem převažují nad rozlohou polí znamenají trvalý přísun vitamínů od raných jahod až po podzimní švestky které se dají paběrkovat někdy i za sněhu. Láska k přírodě a k milované vlasti již opěvované v naší národní hymně jako "zemský ráj" vedla mne vždy k tomu abych šířil zájem o tak krásný a užitečný obor jako je zahradnictví.

2. cvičení

Ach do jaké krásy oblékla zima všechny stromy když jejich holé větve a větvičky tenké i nejtenčí obalila bělostným jíním rozjiskřeným tisíci krystalky sněhu. Na jedné straně tam kde zapadlo slunce se okraj nebe ještě světlal a slabě zardíval posledním uplynulého dne ale z druhé strany už stoupal vzhůru modrošedý soumrak. I já jsem byl udržován při životě péčí doktora Lederera jehož ucho přikládáno na dětskou hrudičku a záda bylo tak studené že nejen plašilo smrt jak praví básník ale plašilo jakýkoli zánět odborně řečeno nález. Když auto přijelo ukázalo se že v něm není tolik místa jak jsme čekali protože jsme nepočítali s tatínkovým rybářským košem a s pruty a s jídlem a bylo zřejmě jasné že se tam všichni nevejdeme.

Psaní čárky před spojkou „a“

Nejmladší syn si vzal na rameno samostřil připásal si k boku meč a šel do zahrady hlídat ptáka Ohniváka zloděje zlatých jablek. Starý pán se usadil v proutěném křesle které si vynesl z verandy do zahrádky a pustil se do čtení novin. Třetí jdeme-li po toku Vltavy a poslední pražský vodník byl pan Jindřich který provozoval své řemeslo Na Františku. Chlapci nanosili dříví už večer aby je nemuseli shánět až ráno a narovnali polínka do hraničky. Děti chtěly slyšet jak hraje hoboje a seděly tiše jako pěny. Sledovali jsem slunce jak se přibližuje k obzoru a odráží se v hladině rybníka a těšili jsme se na večer u táborového ohně. Po Krokově smrti měla nastoupit na knížecí stolec jeho nejstarší dcera Kazi o níž se říkalo že je moudrá a kronikář Kosmas dodává že znala léčivou moc bylin a také dovedla předpovídat budoucnost. Díval jsem se za Martinem jak odchází po špičkách z pokoje a opatrně zavírá dveře aby mě nerušil. Za okny tma tmoucí a z kuchyně se ozývá že za chvíli bude hotová večeře a právě v tu chvíli se jako zázrakem rozzáří soustava elektrických žároviček a já jako vždy a znovu žasnu nad magií jevu který nelze pojmenovat jinak než kouzlo Vánoc. Na pobřežních mělčinách se kolébalo rákosí květiny hýřily barvami pestrobarevní ptáci s šuměním poletovali a v teplém dusném vzduchu bzučel a rojil se a vrzal hmyz a při vši té exotické kráse můj stesk po vzdáleném domově ještě nabýval na intenzitě.